

प्रणत त्रि० प्र० नम-कर्त्तरि क्त । कतप्रणामे त्रिका० । प्रह्ने
प्रणति स्त्री प्र० नम-भावे क्तिन् । प्रणामे करशिरःसंयो-
गादिरूपे स्वापकर्षकोपकव्यापारे ।

प्रणदन पु० प्र० नद-भावे ल्युट् । प्रणादे अमरः ।

प्रणपात् त्रि० प्रकर्षेण नपात् नञ्जाडित्यादिना नस्य प्रकृति
भावः पूर्वपदात् खत्वम् । प्रकर्षेण न पातयितरि ष्ट
८।१७।१३ [श्विन्नासे षनिवाणे च मेदि० ।

प्रणय पु० प्र० नी-अच् । प्रमेण्यि अमरः श्रार्थनायां
प्रणयन न० प्र० नी-भावे ल्युट् । प्रकर्षेण नयने श्करणे च
श्च्यन्तेः संस्कारभेदकरणे कात्या० श्रौ० ६।१०।१४।

प्रणयनीय त्रि० प्र० नी-कर्षणि अनीयर् । प्रकर्षेण नेतव्ये
संस्कार्ये वङ्गौ च प्रणयनस्य वङ्गसंस्कारस्येदम् छ ।
श्वङ्गिसंस्कारसम्बन्धि इधुकाडादौ कात्या० १।३।२१

प्रणयिन् त्रि० प्रणयोऽस्तस्य सुखा० गणे पाठात् “नेका-
क्षरात् क्तोजातेरिति” निषेधस्याप्रवृत्तेः इति । प्रण-
ययुते श्खामिनि पु० हेमच० । श्भाष्यांशं स्त्री लोपः ।

प्रणव पु० प्रकर्षेण नूयतेऽनेन प्र० नू-अप् । श्चोङ्कारे वेदादौ
पद्ये शब्दभेदे अमरः । १।५५८ पृष्ठादौ दृश्रम् । उद्गा-
त्वादीनां गानारम्भात् प्राक् यजमानेन योसित्युक्त्वा गेये
श्सामावयवभेदे च । प्रणूयते प्र० नू-कर्षणि अप्,
प्रणववाच्यत्वान्न । श्परमेवरे पु० “प्राणदः प्रणवः पृभुः”
“प्राणदः प्रणवः पणः” विष्णुसं० । द्विधा व्युत्पत्तियोगात्
हे नमनी । [णत्वम् । प्रगतनासिके

प्रणस त्रि० प्रगता नासिका अस्थ नसादेशः अच्वना०
प्रणास्त्री स्त्री प्रणास्त्री+ल्लुख डः । प्रणालीशब्दार्थे श्द्वार-
नाले च “तस्यां स्थितो व्यःप्रियमाखं धनं प्रणाड्या
प्रतिपहं निष्पादयति” दावभागः ।

प्रणाद् पु० प्र० नद-वञ् । अमुरागजे शीवृकतादौ शब्दे
अमरः । “अमुरागजते शब्दे प्रणादः शीवृकतो ष्टपा-
मिति शब्दार्थवः । श्तराशब्दे श्प्रवणामये च मेदि० ।
अवणामयश्च कर्षेनादः “कर्षेन्नोतःस्थिते वाते श्-
ष्णाति विविधान् खरान् । भेरोच्छदङ्कयद्भानां कर्ष-
नादः स उच्यते” सुश्रुतः ।

प्रणाम पु० प्र० नम-भावे वञ् । प्रणतौ श्खापकर्षकोपकव्यापारे
करशिरःसंयोगादौ “पङ्गां करस्यां जातुभ्याश्चरसा
शिरसा दृशा । वचसा मनसा चैव प्रणामोऽष्टाङ्ग उच्यते”
इत्युक्ते श्खड्गाङ्गाधारभेदे च प्रणामश्च चतुर्धा
अभिवादनम् अष्टाङ्गः पञ्चाङ्गः करशिरसंयोनश्च । तत्ता-

भिवादनशब्दे अभिवादनलक्षणं दृश्रम् । अष्टाङ्गलक्षणम्
लोकं तृतीयो यथा “वाङ्मयाञ्चैव जातुभ्यां शिरसा वचसा
दृशा । पञ्चाङ्गोऽयं प्रणामः स्यात् पूजासु प्रवरः स्रुतः” ।

नतिविशेषस्तु जानवे “त्रिकोणाकारा सर्वत्र नतिः शक्तेः
समीरिता । दक्षिणाद्वायवीं गत्वा दिशं तस्याश्च शा-
म्भवीम् । ततश्च दक्षिणां गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत्”

एकहस्तप्रणामनिषेधो यथा “एकहस्तप्रणामश्च एकं
वापि प्रदक्षिणम् । अकाले दर्शनं विष्णोर्हन्ति पुत्र्यं
पुराकृतम्” इति तन्त्रसारः । स च कायिकवाचिकमान-

संभेदेन प्रत्येकं त्रिविधः यथा “कायिको वाग्भवश्चैव
मानसस्त्रिविधः स्रुतः । नमस्कारस्तु तत्त्वज्ञैरुत्तमाधमम-
ध्यमः । प्रसार्य पादौ हस्तौ च पतित्वा दण्डवत्
क्षितौ । जातुभ्यामवनीं गत्वा शिरसाऽऽसृश्य मेदि-

नीम् । क्रियते यो नमस्कार उत्तमः कायिकस्तु सः ।
जातुभ्यां क्षितिषसृष्ट्वा शिरसाऽऽसृश्य प्र मेदिनीम् ।
क्रियते यो नमस्कारो मध्यमः कायिकस्तु सः । पुटोकल्य

करो शीर्षे दीयेते यदुयथा तथा । असृष्ट्वा जातुभ्यो-
र्भ्यां क्षितिं सोऽधम उच्यते । यः स्वयं गद्यपद्याभ्यां
घटिताभ्यां नमस्करतिः । क्रियते भक्तिपुक्तैर्वा वाचिक-

स्तुत्तमः स्रुतः । पौराणिकैर्वैदिकैर्वा मन्त्रैर्वा क्रियते
नतिः । मध्यमोऽसौ नमस्कारो भवेद्वाचनिकः सदा ।
स वाचिकोऽधमो ज्ञेयो नमस्कारेषु पुत्रको ! । इष्टम-

ध्यानिएगतेर्मनोभिस्त्रिविधं पुनः । स्मनं मानसं प्रोक्तसु-
त्तमाधममध्यमम् । त्रिविधे च नमस्कारे कायिकश्चोत्तमः
स्रुतः । कायिकेस्तु नमस्कारेदेवास्तु अन्ति नित्यशः ।

अथमेव नमस्कारो दण्डादिप्रतिपत्तिभिः । प्रणाम इति
विज्ञेयः सपूर्वं प्रतिपादितः” कालिकापु० ७०अ० । शूद्र-

संस्कृतपूजितदेवताप्रणामनिषेधो यथा “यः शूद्रेणाच्चित्तं
लिङ्गं विष्णुं वा प्रणमेदुमदि । निष्कृतिस्तस्य ना-
स्थेव प्रायश्चित्तायुतैरपि” इति कर्षेणोचनम् । “नमेत्
यः शूद्रसंस्कृतम्” इत्यादि च ।

प्रणाश्रु त्रि० प्र० नी-अच् “प्रणायोऽसम्मतौ” पा० नि० ।
श्रौरे श्प्रोत्सर्हं श्विरक्ते च सि० कौ०, षअभिभाषवर्जिते
मेदि० । ५साधौ त्रिका० इमिये च । अस्मत्प्रतिभिक्षेषु
प्रणये इत्येव ।

प्रणाली स्त्री प्र० नल-वञ् गौरा० लीष्णत्त्वम् । श्लेषवहनसागे
(पयनाला) अमरः श्परम्परयाञ्च । प्रणालोऽप्यत्र पु० ।
प्रणधान न० प्रणिधीयते प्र० नि+धा-ल्युट् । प्रयत्ने श्च-